

NEW-AGE

**Vlado Nartnik in
Francka Premk**

Zemeljska leta Jezusa Kristusa

Slovenski pesnik France Prešeren je v šesti sonet Sonetov ljubezni zanimivo ujel tudi dve vsakdanji netočnosti iz zemeljskih let Jezusa Kristusa. Jezus namreč ni bil rojen šele leta 1 po Kr. in ni umrl šele leta 33 po Kr.,¹ kakor namiguje kvartetni del Prešernovega soneta, ki se glasi takole:

*Je od veselga časa teklo leto,
Kar v Betlehemu angelcov hosana
Je oznanila, da je noč končana,
Dvakrat devetsto triintrideseto.*

*Bil velki teden je: v soboto sveto,
Ko vabi molit božji grob kristjana,
Po cerkvah tvojih hodil sem, Ljubljana,
V Ternovo, tja sem uro šel deseto.*

Primerjava podatkov, kolikor jih je mogoče razbrati iz Svetega pisma nove zaveze, z zvezdoslovnimi in zgodovinsopisnimi podatki kaže rajši na leto 7 pr. Kr. kot leto Jezusovega rojstva v Betlehemu ter na leto 30 po Kr. kot leto Jezusove smrti v Jeruzalemu.² Jezusovo rojstvo kot rojstvo luči sredi najdaljše noči leta³ se v Prešernovem sonetu pač navezuje tudi na začetek drugega poglavja Matejevega evangelija, ki se glasi takole:

Ko je bil Jezus rojen v Betlehemu v Judeji, ob času kralja Heroda, glej, pridejo modri z Vzhoda in pravijo: »Kje je novorojeni judovski kralj? Videli smo namreč vziti njegovo zvezdo in smo se mu prišli poklonit.«

¹ I. A. Klimišin: Kalendar' i xronologija, Moskva 1985, 243 in 246.

² G. Kroll: Auf den Spuren Jesu, Leipzig 1983, 88 in 464.

³ F. Rozman: Božič po Lukovem evangeliju, Ljubljana 1989, 69 in 71.

Vzitje zvezde novorojenega judovskega kralja je pomenilo v tem primeru trikratno – enkratno pomladno in dvakratno jesensko – sostavo Jupitra kot kralja planetov s Saturnom kot planetom Judov v ozvezdju Rib leta 7 pr. Kr.,⁴ vežoč Jezusovo rojstvo nekako z začetkom zime. Saturn je veljal pri tem za planet Judov zato, ker je bila sobota kot siceršnji Saturnov dan⁵ pri njih posebno spoštovana. Prva sobota v letu pa je bila velikonočna sobota, ki je sledila prvemu pomladnemu ščipu.⁶ In pred veliko nočjo leta 28 po Kr., ko je Jezus komaj začel javno delovati, je napovedal svoj novi tempelj po drugem poglavju Janezovega evangelija takole:

Bližala se je judovska velika noč in Jezus je šel v Jeruzalem. V templju je našel prodajalce volov in ovac in golobov ter menjalce, ki so tam sedeli. Iz vrvi je spletel bič in vse izgnal iz templja z ovcami in voli vred. Menjalcem je raztresel denar in prevrnil stojnice, prodajalcem golobov pa je rekel: »Spravite proč vse to in ne delajte tržnice iz hiše mojega Očeta!« In spomnili so se njegovi učenci besede v pismu: »Gorečnost za tvojo hišo me razjeda.« Tedaj so se oglasili Judje in mu rekli: »Kakšno znamenje nam pokažeš, da smeš tako delati?« Jezus jim je odvrnil: »Poderite ta tempelj in v treh dneh ga bom postavil.« Judje so tedaj rekli: »Šestinštirideset let se je zidal ta tempelj in ti ga boš v treh dneh postavil?« On pa je govoril o templju svojega telesa. Ko je vstal od mrtvih, so se njegovi učenci spomnili, da je govoril o tem, in verovali so pismu in besedi, ki jo je Jezus povedal.

Na velikonočno soboto tretjega leta javnega delovanja, se pravi leta 30 po Kr., je Jezus že počival v grobu dan nato, ko je v petek umrl na križu, in dan poprej, preden je v nedeljo vstal od mrtvih. Leta Jezusovega življenja na zemlji pa tedaj ne štejejo 33 oziroma 3×11 let, ampak 36 oziroma 4×9 let, izraženo v skladu s podobnim množenjem let dvakrat devetsto, kakor mimogrede namigujejo tudi na Prešernovo rojstno leto 1800 v kvartetnem delu navedenega soneta.⁷ Podano nihanje med vsakdanjo netočnostjo zmnožka 33 let in stvarno točnostjo zmnožka 36 let pa ravno pomaga razvrstiti leta Jezusovega življenja v pomenljiva štiri devetletja, izhajajoča iz prav tako pomenljivih sedmih devetletij takole:

22	23	24	25	26	27	28	29	30
13	14	15	16	17	18	19	20	21
4	5	6	7	8	9	10	11	12
-6	-5	-4	-3	-2	-1	1	2	3

⁴ V. Messori: Kdo je Jezus, Ljubljana 1982, 90 in 91.

⁵ E. Fromm: Zapomniany jezyk, Warszawa 1977, 233.

⁶ J. Držečnik: Leto Kristusovega trpljenja in vstajenja, v: Mohorjevo koledar 1989, Celje 1988, 54.

⁷ V. Nartnik: Smisel napisa v prvem sonetu po Sonetnem vencu, Dialogi XXV (1989) 7-8-9, 70.

(-15	-14	-13	-12	-11	-10	-9	-8	-7)
(-24	-23	-22	-21	-20	-19	-18	-17	-16)
(-33	-32	-31	-30	-29	-28	-27	-26	-25)

Vseh sedem devetletij spominja na sedem dni stvarjenja podobno, kakor spominjajo štiri devetletja nad oklepaji na štiri evangelije, in iz sedmih devetletij izhajajoča štiri devetletja tako ponazarjajo tudi rast nove zaveze iz stare zaveze.⁸ Na sredi prekotnice, ki veže začetno leto 33 pr. Kr. s prelomnim letom 7 pr. Kr., je namreč trileetje 21-19 pr. Kr., trileetje⁹ začetka zidanja Herodovega templja¹⁰ pa tudi rojstva device Marije, saj je bila stara vsaj 13 let, ko je kot Jožefova zaročenka postala Jezusova mati:¹¹

(-7)

(-21 -20 -19)

(-33)

In teh 13 let, prišteti 36 letom Jezusovega življenja, da potem pomenljivih 49 oziroma 7×7 let za čas, ko se je ob Jezusovi smrti na križu odrešenja pretrgalo zagrinjalo v templju na dvoje.¹² Rojstvu device Marije okrog leta 20 pr. Kr. pa vrh tega presenetljivo predhaja usmrnitev Herodove žene Marjame leta 29 pr. Kr. tako,¹³ da jo somerno oklepa Oktavijanova zmaga nad Antonijem leta 31 pr. Kr. na eni strani ter Oktavijanovo povišanje v Avgusta leta 27 pr. Kr. na drugi strani.¹⁴ Prvo devetletje pomeni skratka utrditev Herodovega kraljestva v Avgustovem cesarstvu na zemlji. Herodovi dnevi pa se izštejejo leta 4 pr. Kr., kar je spet somerno letu 1 po Kr.¹⁵ kot očitnemu znamenju začetka nebeškega kraljestva v osrednjem, četrtem devetletju:

-4	-3	-2	-1	1
		(-11)		
	(-21	-20	-19)	
(-31	-30	-29	-28	-27)

Izštevanje Herodovih dni sicer nakazuje tudi že nadaljnja usmrnitev Marjaminih sinov Aleksandra in Aristobula leta 7 pr. Kr., se pravi ravno

⁸ R.Bratož: Krščanstvo v Ogleju in na vzhodnem vplivnem območju oglejske Cerkve od začetkov do nastopa verske svobode. *Acta Ecclesiastica Sloveniae* 8, Ljubljana 1986, 299 in 312.

⁹ M. Boršnik: Mrtva srca, Jezik in slovstvo XIX (1973/74), 10.

¹⁰ A. George in P. Grelot s sodelavci: Uvod v sveto pismo nove zaveze, Celje 1982, 67 in 68.

¹¹ F. Rozman: Marija v Svetem pismu, *Bogoslovni vestnik* 48 (1988), 254.

¹² G. Strachan: *Christ and the Cosmos*, Dunbar 1985, 30.

¹³ J. Šašel: Kralj Herod v Ogleju, v: *Mohorjev koledar* 1988, 115.

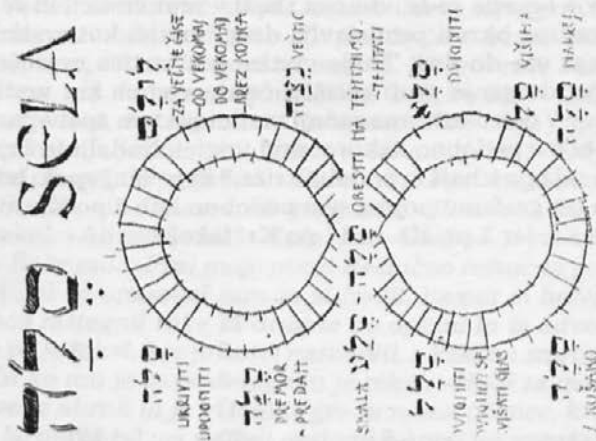
¹⁴ G. S. Trankvill: *Žizn' dvenadcati cezarej*, Moskva 1988, 466.

¹⁵ Glej op. 1, 248 in 251.

v letu Jezusovega rojstva.¹⁶ Ali je tedaj še naključno zaporedje dogodkov, ki sledijo prihodu cesarjevega namestnika Poncija Pilata v Judejo leta 26 po Kr.,¹⁷ se pravi sredi zadnjega, sedmega devetletja: nastop Janeza Krstnika leta 27, Jezusov krst v Jordanu leta 28, usmrnitev Janeza Krstnika leta 29 in Jezusova smrt ter vstajenje leta 30? Dogodkovno preveč opazna so namreč osnovna tri devetletja – prvo, četrto in sedmo – da ne bi skož vezno leto 7 pr. Kr. očitno risala skrivnostne osmice¹⁸ kot celote takole:

22	23	24	25	26	27	28	29	30
13								21
4								12
-6	-5	-4	-3	-2	-1	1	2	3
-15								-7
-24								-16
-33	-32	-31	-30	-29	-28	-27	-26	-25

Skrivnostna velika osmica, začeta z letom 33 pr. Kr. tudi kot svojim pralikom, pomeni pokončno protistavo zgornje, nebeške neskončnosti spodnji, zemeljski končnosti in je presenetljivo blizu starozaveznemu pojmu *selāh* – sēla, ki se rabi na posebno izpostavljenih mestih predvsem v psalmih.¹⁹ Sela se preliva skož pravo bogastvo pomenov takole:²⁰

¹⁶ Glej op. 2, 85.

¹⁷ Weltgeschichte. Humboldt-Taschenbuch 291, München 1981, 28.

¹⁸ N. Davidson: Astronomy and the Imagination, London and New York 1987, 57 in 58.

¹⁹ F. Premk: Nerazumljiva tujka *sela* v Trubarjevem in Dalmatinovem prevodu Davidovega Psaltra, Dialogi XXIII (1987)/1, 76.

²⁰ F. Premk: Problematični hebraizem *sela* pri slovenskih protestantskih piscih, v: Leksikografija i leksikologija. Zbornik radova (ANUBiH), Sarajevo 1988, 120 in 122.

Podani grafem ponazarja paradokсно se dopolnjujoče pomenske vrednosti besede *seláh*, odsevajoče pomensko-etimološka izhodišča samega korenskega jedra besede z osnovnimi, stranskimi in izpeljanimi ter znotrajbesedilnimi pomeni v okviru celotne psalmske oziroma psalmove specifike. Somernost zgornje in spodnje polovice grafema podaja načelo »tako zgoraj kakor spodaj«, ²¹ iz navpične v vodoravno os prevešena osmica pa ponazarja neskončnost. Vzdolž celotnega obrobja grafema se spušča in dviga eliptično zavita Jakobova lestev, ²² ki kroži okrog središča oziroma skoz stičišče. Tako se plastično ponazarja notranja dinamika neskončno-večnih resnic. Za ponazoritev je mimogrede zanimivo, kako se z besedo sela ter njenimi smisli zblizuje tudi Prešernova pesem Prosto serce, ki se glasi takole:

*Sem dolgo upal in se bal,
Slovo sem upu, strahu dal;
Serce je prazno, srečno ni,
Nazaj si up in strah želi.*

Glasovje besede *se-la* odmeva zlasti v prvi vrstici, ki se kot vrstica dvigajočega upa hkrati protistavlja drugi vrstici kot vrstici brezupa, ²³ spuščajočega vse do dna. Tretja vrstica kot vrstica nesrečne praznote pomeni spet dviganje proti sečišču četrte vrstice kot vrstice želje po vrnitvi upa, ²⁴ v četrti oziroma zadnji vrstici pri tem spet opazno odmeva glasovje *s-el-a* – podobno kakor v prvi vrstici. Nadaljnje širjenje pomenov pojma sela pa izhaja iz podobe križa, ²⁵ ki je vanj vpeto letu 20 pr. Kr. vzporedno ter grafemu pojma sela podobno letu 8 po Kr. med leti 7 po Kr. in 9 po Kr. ter 2 pr. Kr. in 17 po Kr. takole:

	17	
7	8	9
	-2	
	(-11)	
(-21)	-20	-19)
	(-29)	

²¹ G. Meyring: Golem, Ljubljana 1977, 114.

²² P. Andreas: Das Verheimlichte Wissen, München 1984, 145.

²³ B. Paternu: France Prešeren in njegovo pesniško delo 2, Ljubljana 1977, 67.

²⁴ Glej op. 20, 119 in 121.

²⁵ V. Nartnik: Ivan Cankar med Solovjovom in Orwellom, Dialogi XXV (1989) / 3-4, 81.

Zmnožek zmnožkov ob številu in številki 8 naštetih štirih števil $(2 \times 7) \times (9 \times 17)$ namreč ni nepomenljiv z vidika ulova 153 rib,²⁶ opisane-ga v Dodatku k Janezovemu evangeliju takole:

Potem se je Jezus zopet prikazal učencem ob Tiberijskem morju. Prikazal pa se je tako: Bili so skupaj Simon Peter in Tomaž, ki se imenuje Dvojček, in Natanael iz Kane galilejske in Zebedejeva sinova ter dva druga izmed njegovih učencev. Simon Peter jim reče: »Ribe grem lovit.« Rečejo mu: »Gremo še mi s teboj.« Šli so torej in stopili v čoln, toda tisto noč niso nič ujeli. Ko pa se je že danilo, je stal Jezus na bregu, učenci pa niso vedeli, da je Jezus. Jezus jim reče:

»Otročiči, ali imate kaj prigrizniti?« Odgovorijo mu: »Ne.« Tedaj jim veli: »Vrzite mrežo na desno stran čolna in boste našli.« Vrgli so jo, pa je zaradi obilice rib niso mogli več izvleči. Oni učenec, ki ga je Jezus ljubil, reče tedaj Petru: »Gospod je.« Ko je Simon Peter slišal, da je Gospod, si je opasal haljo, bil jo je namreč slekel, in se je vrgel v morje. Medtem so drugi učenci pripluli s čolnom in privlekli mrežo z ribami; niso bili namreč daleč od brega, le kakih dvesto komolcev. Ko stopijo na suho, zagledajo žerjavico na tleh in ribo na njej ter kruh. Jezus jim reče: »Prinesite rib, ki ste jih pravkar ujeli!« Simon Peter je tedaj stopil na breg in potegnil na suho mrežo, polno velikih rib; bilo jih je sto triinpetdeset. In čeprav jih je bilo toliko, se mreža ni strgala. Jezus jim veli: »Pridite jest!« Toda nobeden izmed učencev si ga ni upal vprašati: »Kdo si?« Vedeli so namreč, da je Gospod. Jezus torej gre, vzame kruh ter jim ga da; prav tako tudi ribo. To je bilo že v tretje, da se je Jezus prikazal učencem, odkar je vstal od mrtvih. Po jedi reče Jezus Simonu Petru: »Simon, sin Janezov, ali me ljubiš bolj ko tile?« Odgovori mu: »Da, Gospod, ti veš, da te ljubim.« Reče mu: »Pasi moja jagnjeta!« Spet v drugo mu reče: »Simon, sin Janezov, ali me ljubiš?« Odgovori mu: »Da, Gospod, ti veš, da te ljubim.« Reče mu: »Pasi moje ovce!« V tretje mu reče: »Simon, sin Janezov, ali me ljubiš?« Peter se užalosti, ker mu je v tretje rekel: »Ali me ljubiš?« Reče mu: »Gospod, ti vse veš, ti veš, da te ljubim.« Reče mu: »Pasi moje ovce! Resnično resnično povem ti: Ko si bil mlajši, si se opasoval sam in si hodil, kamor si hotel. Ko pa se postaraš, boš raztegnil roke in drug te bo opasal in te odvedel, kamor nočeš.« To pa je rekel, ker je hotel naznaniti, s kakšno smrtjo bo poveljal Boga. In ko mu je to povedal, mu je rekel: »Hodi za menoj!«

Peter se je obrnil in je videl, da gre za njima učenec, ki ga je Jezus ljubil in ki se mu je bil pri večerji naslonil na prsi ter vprašal: »Gospod, kdo je tisti, ki te bo izdal?« Ko je torej Peter tega videl, je rekel Janezu: »Gospod, kaj pa ta?« Jezus mu je odgovoril: »Če hočem, da ostane, dokler ne pridem, kaj je tebi za to? Ti hodi za menoj!« Zavoljo tega se je med brati razširila govorica, da oni učenec ne bo umrl. Toda Jezus mu ni rekel, da ne bo umrl, ampak: »Če hočem, da ostane, dokler ne pri-

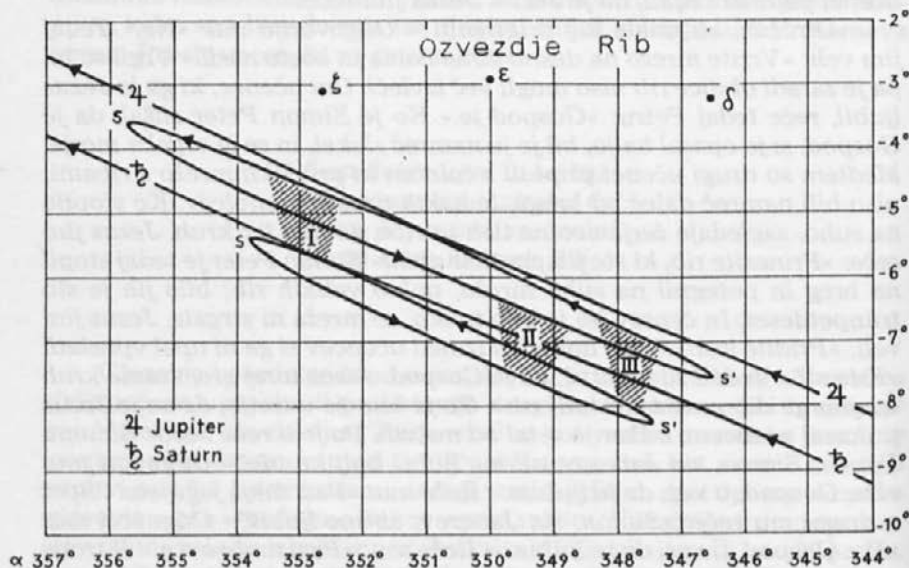
²⁶ E. Bindel: Die geistigen Grundlagen der Zahlen, Frankfurt am Main 1985, 178 in 179.

dem, kaj je tebi za to?« To je učenec, ki o tem pričuje in je to napisal, in vemo, da je njegovo pričevanje resnično.

Jezus je storil še veliko drugega. Če bi popisali drugo za drugim, mislim, da bi ves svet ne obsegel knjig, ki bi jih bilo treba napisati.

Ulov 153 rib se veže z zmnožkom 9×17 podobno, kakor se tudi svitanje o mlaju veže z zmnožkom 2×7 . Zmnožek obeh zmnožkov pa da 2142 enot, ki jih je prištetih letu 12 po Kr. kot sredi Jezusovega življenja pač nato mogoče vezati z 2160 leti dobe Rib. Saj je bil tudi sam Jezus rojen ob tretji sostavi Jupitra s Saturnom v ozvezdju Rib leta 7 pr. Kr.:²⁷

In ker je leto 26 po Kr. po prvem in drugem spet nastavek tretjega križa, bo podobno tudi leto 2132 po Kr. nastavek enainosemdesetega križa kot zadnjega osemnajstletnega križa dobe Rib takole:

	2150	
2140	2141	2142
	2132	
	....	
	...	
	..	
	44	
34	35	36
	26	

²⁷ Glej op. 2, 91.

Število 81 pa ob številu 18 kot svojem obratu ni le kvadrat števila 9, ampak je hkrati tudi seštevek števil $13+4+13+4+13+4+13+4+13$. Notranji smisel tega seštevka je pri tem lepo razložljiv zlasti v zvezi z ljudsko legendo Sveta kri sejana, ki se glasi takole:²⁸

Leži, leži mi polje,
Oj polje široko,
Leži prek polja cesta,
Oj cesta vglajena.
Stoji per cesti lipa,
Oj lipa zelena,
Stoji pod lipo miza,
Oj miza sreberna.
Stoji okoli mize
Oj stolcov še trinajst,
Na njih sedijo jogri
Noj Jezus ta trinajst.
K njim pride pa Marija,
Marija žalostna.
»Kaj tebi je, Marija,
Da si tak žalostna?«

»Kaj b žalostna ne bila,
Sem t vidla kri sejat
Po preširokem polju
Noj po vinskih gorah.
Po polju mi že rase
Drobna pšeničica –
Ko grešniki prejmejo
Presvet rešnje telo,
Da bi spremljivali
Oj tvojo muko to.
Po gorah pa rasejo
Oj vinske tertice –
Ko grešniki pijejo
Presveto rešnje kri,
Da bi spremljivali,
Kaj preterpiš nam ti.«

Če je petkratna ponovitev števila 13 smiselno²⁹ blizu človeškim likom Jezusa in 12 jogrov, je štirikratna ponovitev števila 4 nato skladna s 4 evangeliji na mizi večnosti:³⁰ z Matejevim, Markovim, Lukovim in Janezovim. Tak je notranji smisel seštevka. Njegova zunanja pojavnost se spet razkriva v prevešanju seštevka števil $13+17+17+17+17$ v seštevek števil $17+17+17+17+13$. In kakor je prvi seštevek bolj ali manj skladen z zaporedjem vlad tako mogočnih vladarjev, kakor so bili Gaj Julij Cezar Oktavijan Avgust Veliki (-27 -14), Konstantin Veliki (312-336), Karel Veliki (768-814), Džingiskan (1206-1227) in Peter Veliki (1689-1725), je drugi seštevek kot njegov obratni prevesek znamenje podrejenosti naštetih zahodno-vzhodnih mogočnejev vladi vladarja vladarjev, ki ji ni konca.

²⁸ V. Nartnik: Šest ljudskih legend ob eni romanci, Slava III (1988/89), 66.

²⁹ Glej op. 12, 29 in 31.

³⁰ Sveta brata Ciril in Metod v zgodovinskih virih. Acta Ecclesiastica Sloveniae 7, Ljubljana 1985, 21 in 22.